

**EP-formand Roberta Metsolas bemærkninger på det ekstraordinære møde i
Det Europæiske Råd
17. april 2024**

Tak, Charles.

Godaften alle sammen.

Om ca. 50 dage begynder hundreder af millioner europæere at gå til valgstederne. Som I ved, har jeg besøgt medlemsstaterne, hvor vi sammen med MEP'erne lytter til borgerne. De mennesker, vi har mødt, har nævnt bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt sikkerhed, styrkelse af økonomien og skabelsen af nye job blandt deres topprioriteter.

Det er på de områder, hvor folk forventer, at vi leverer resultater, ligesom vi allerede har leveret resultater med hensyn til migration. Derfor glæder jeg mig over vores drøftelse om fremme af økonomisk vækst og styrkelse af den europæiske konkurrenceevne understøttet af Enrico Lettas analyse i hans højniveaurapport om det indre markedes fremtid. Alt dette kommer på et kritisk tidspunkt.

Kære kolleger

Det indre marked er vores unions enestående vækstmodel. Det har været en stærk drivkraft for konvergens og vores mest værdifulde aktiv. I dag kan folk bo, arbejde, studere og rejse overalt i vores union. Det hjælper store og små virksomheder til at kunne etablere sig, hvor end de ønsker det, og giver dem bedre markedsadgang, samtidig med at konkurrenceevnen fremmes. Det giver også forbrugerne bredere valgmuligheder til billigere priser og med en stærkere forbrugerbeskyttelse, der vil tage hensyn til deres interesser. Ved at være verdens største demokratiske fællesmarked har det endda styrket vores plads i verden.

Alligevel har nye geopolitiske realiteter og stadig mere komplekse udfordringer sidenhen afsløret vores indre markedes sårbarheder. Hvordan kan vi gøre Europa mere konkurrencedygtigt, mere innovativt og mere uafhængigt? Hvordan tiltrækker vi virksomheder, skaber arbejdspladser og øger den økonomiske vækst?

Det, vi drøfter her, er ikke noget nyt. I over 30 år har det indre marked været et projekt under udvikling, som i sagens natur hænger sammen med EU's strategiske prioriteter. I denne tid er vi nødt til at huske på, at projektet om det europæiske indre marked er – og altid har været – dybt politisk. Og jeg mener, at vores økonomiske område stadig har potentiale til at skabe endnu større fordele for vores befolkning. Tiden er nu inde til et fornyet engagement i det.

Dette betyder, at vi skal uddybe vores indre marked, hvilket på ny vil bringe det i overensstemmelse med behovene i den aktuelle situation, navnlig med den grønne og den digitale omstilling af vores økonomier. Kun ved at øge produktiviteten, fremskynde investeringer i egen industriel kapacitet, herunder i intelligente elnet, og integrere det indre marked for energi, finans og telekommunikation kan vi mindske strategisk afhængighed og samtidig støtte og opretholde den økonomiske vækst. Det indre marked er vores største økonomiske drivkraft, og det skal afspejles i en udjævning af vores samfund. Det er på den måde, vi bekæmper social udstødelse, hvad enten det er offline eller online.

I praksis vil dette kræve en større indsats for at skabe lige konkurrencevilkår. Vedtagelsen af forordningen om digitale tjenester, forordningen om digitale markeder og forordningen om kunstig intelligens er vigtige skridt i den rigtige retning. Men der er behov for et tilsvarende engagement, når det drejer sig om energi og mere generelt i forbindelse med den grønne omstilling.

Virkeligheden er, at selv om vores mål på dette område er førende på verdensplan, hvilket er noget, vi bør være – og er – stolte af, risikerer overdrevet bureaukrati at holde os tilbage. Eksempelvis kan udviklingsfaserne forud for opførelsen af en havvindmøllepark nogle steder tage lige så lang tid som den fuldstændige opførelse af en landbaseret vindmøllepark. Dette betyder, at det på nuværende tidspunkt er væsentligt mindre attraktivt at opbygge en mere effektiv infrastruktur i Europa.

Men ud over at være en hindring for strategiske investeringer og vores klimaambitioner udgør bureaukrati også en hindring for socioøkonomisk inklusion. Landbrugernes demonstrationer er et glimrende eksempel på, at vi ikke har matchet vores ambitioner med borgernes behov og forventninger. Dette er langt fra kun et problem, der berører landbruget, og den strategiske dagsorden skal afspejle dette.

Derfor har jeg altid fastholdt, at den grønne omstilling – og den er nødvendig – skal omfatte alle sektorer. Den må ikke lade nogen i stikken. Den skal skabe reelle incitamenter og sikkerhedsnet for industrien. Borgerne skal have tillid til processen, og de skal have råd til den. Ellers risikerer den at drive flere og flere mennesker hen imod den tryghed, som yderfløjene tilbyder dem – paradoksalt nok netop på det tidspunkt, hvor vi opfordrer folk til at kæmpe for Europa. Det kan vi ikke lade ske.

En anden barriere, der hæmmer økonomiske fremskridt, er fragmenteringen af vores finansielle sektor og mere specifikt hindringerne for kapitalstrømme på tværs af Unionen. Selv om de grønne investeringer er taget til i de senere år, er der stadig et hul på mere end 400 mia. EUR, der skal udfyldes hvert år – et hul, der, selv med en revurdering af vores tilgang til statsstøtte, simpelthen ikke kan udfyldes af offentlig finansiering alene.

Den frie bevægelighed for kapital er en af det indre markedes fire grundlæggende friheder, men alligevel er der stadig efter flere årtiers integration hindringer, der påvirker vores globale konkurrenceevne.

Hvis vores virksomheder og industrier skal opskalere og innovere, skabe arbejdspladser, give incitament til bedre opsparemuligheder for vores borgere, skabe velstand og sikre Europas konkurrenceevne, er vi nødt til at skabe de rette betingelser og rammer for, at vores nystartede virksomheder og SMV'er kan blive i Europa. Det betyder, at vi er nødt til at fuldføre vores bankunion og vores kapitalmarkedsunion. Som tidligere nævnt har uddybningen af det indre marked altid været et spørgsmål om politisk vilje. Det er igen blevet tid til at tage ejerskab over dette spørgsmål, ellers risikerer vi at miste det hele.

Det er sådan, vi kan vise vores borgere, at vores projekt leverer resultater. Hvordan vi kan tackle de reelle problemer og afbøde de udfordringer, der tårner sig op foran virksomheder og familier i hele Europa, som står over for højere regninger og usikre boligmarkeder, og dem, der kæmper for at klare sig frem til månedens udgang. Hvordan vi vil sikre EU's konkurrenceevne, velstand og lederskab på den globale scene på lang sigt.

I processen med yderligere at forstærke vores indre marked, gennemføre reformer og ruste os til den foranderlige verden, vi befinder os i, skal EU's udvidelse med Ukraine, Moldova, Georgien og Vestbalkan fortsat stå højt på vores strategiske og politiske dagsorden. Og i den forbindelse er godkendelsen af reform- og vækstfaciliteten for Vestbalkan et skridt i den rigtige retning. Den viser endnu en gang, at det indre marked gør os tiltrækkende. Den bringer vores allierede på Vestbalkan tættere på os og styrker dermed vores kontinent, vores union, vores europæiske måde at gøre tingene på – og os alle sammen. Europa-Parlamentet forstod dette, og derfor stod vi sammen om at levere den med rekordhastighed.

Kære kolleger

Jeg indledte mine bemærkninger i dag med at henvise til borgernes bekymringer. Europæerne ønsker også, at vi i løbet af de næste fem år styrker vores sikkerheds- og forsvarsstrukturer for at forsvare fred og demokrati. Hvad der foregår ved vores grænser, skal fortsat stå øverst på vores dagsorden.

Rusland er stadig hårdnakket i sine ulovlige og vilkårlige angreb på Ukraine. Vi har allerede ydet stærk politisk, diplomatisk, humanitær, økonomisk og militær støtte til Ukraine. Vores støtte til Ukraine må ikke vakle. Vi er nødt til at fremskynde og optrappe leveringen af det materiel, som de har brug for, herunder til luftforsvar.

Vi må ikke give op.

Det samme gælder Ruslands forsøg på gennem desinformation at skævvride narrativer og styrke Kreml-venlige holdninger forud for vores kommende valg til Europa-Parlamentet i juni. Det er ikke længere blot en trussel, men en mulighed – og det er en mulighed, vi skal være parate til at modvirke. Lad mig i den forbindelse igen forsikre jer om, at Europa-Parlamentet er rede til på alle måder at støtte jer i at tage til genmæle mod og sætte ind over for enhver ondsindet indblanding i vores demokratiske beslutningsprocesser. Præcis som det altid har gjort.

Med hensyn til situationen i Mellemøsten risikerer Irans hidtil usete drone- og missilangreb på Israel at skabe yderligere spændinger i regionen. Som union vil vi fortsat arbejde på at nedtrappe situationen og forhindre, at den udvikler sig til flere blodsudgydelser.

Sidste år stemte Europa-Parlamentet med stort flertal for, at Den Islamiske Revolutionsgarde skulle opføres på listen over terrororganisationer. Det fastholder vi. Og med denne bekymrende udvikling er der behov og begrundelse for nye sanktioner mod Iran for dets drone- og missilprogrammer.

I Gaza er situationen stadig desperat. Lad mig gentage, at Europa-Parlamentet fortsat vil presse på for en våbenhvile. Vi vil fortsætte med at kræve, at de tilbageværende gidsler løslades, og fastholde, at Hamas' ageren ikke længere kan gå ustraffet hen. Det er sådan, vi får skaffet mere hjælp ind i Gaza, redder uskyldiges liv og kommer videre med det presserende behov for en tostatsløsning, der giver palæstinenserne et reelt perspektiv og skaffer Israel sikkerhed.

Kære kolleger

Dette er det sidste møde i Det Europæiske Råd før valget i juni. Jeg vil gerne takke jer for at gøre disse udvekslinger så interaktive og for alt, hvad I allerede har gjort for at støtte vores

bestræbelser på at få folk ud at stemme. Og jeg kan forsikre om, at Parlamentet vil fortsætte med at arbejde indtil valgperiodens sidste minut for at levere resultater for alle europæere.